

Diakenwijding Kevin Pluym
Mechelen Sint-Romboutskathedraal 30.10.21

Goede vrienden,

in de evangeliën kan Jezus soms heel hard zijn voor de Schriftgeleerden. Dat is vandaag niet het geval. De Schriftgeleerde die we vandaag in het evangelie ontmoeten staat heel dicht bij Jezus en is het met hem volkomen eens. En dan nog wel over iets dat zo wezenlijk is en het hart zelf uitmaakt van ons geloof: over het allereerste gebod. Het is niet zomaar de vraag naar wat ik moet doen en niet mag doen. Het is de vraag naar het allerbelangrijkste, naar datgene waar het in het leven echt op aankomt. Naar de zin van ons bestaan.

Het is een vraag die de mens zich altijd al gesteld heeft. Ook vandaag. Natuurlijk leven we in een tijd waarin religie en geloof niet meer de belangrijke plaats innemen die ze vroeger gekend hebben. Onze samenleving is zeer seculier geworden. Misschien is men niet zozeer tegen het geloof, maar men vraagt zich af wat het er toe doet. Wat er de relevantie van is. Maar de vraag is gebleven. Ook al gaan de antwoorden vandaag in alle richtingen.

Beste Kevin, ook bij jou is die vraag opgekomen. Al toen je een tiener was. En je roeping is met die vraag begonnen. Als diaken en later als priester zal je mensen ontmoeten die zich die vraag stellen, in welke bewoordingen ook. Neem die vragen altijd ernstig. Doe die vragen niet te niet door al te vlugge antwoorden. Breek het geknakte riet niet. God is werkzaam in mensen en soms zijn ze niet ver van het Koninkrijk Gods.

Ook het antwoord van Jezus is van blijvende actualiteit. Hij verwijst naar woorden uit het boek Deuteronomium. Het zijn de allerbelangrijkste van heel het Oude Testament. Tot op vandaag spreekt iedere gelovige Jood deze woorden elke dag tweemaal uit: *"Luister Israël. De Heer onze God is de enige en gij zult de Heer uw God liefhebben met heel je hart, geheel je ziel, geheel je verstand en geheel je kracht."* En onmiddellijk daarop laat Jezus een andere tekst volgen, uit het boek Leviticus: *"Je zult je naaste beminnen als jezelf"*.

Opvallend dat in het antwoord van Jezus slechts twee werkwoorden worden gebruikt: luisteren en liefhebben. Allereerst luisteren. Luisteren naar Gods Woord. Het is voor jou, Kevin, iets van levensbelang geworden. Maar ook luisteren naar God die ons tegemoet komt

in mensen en gebeurtenissen. Luisteren en gehoord worden is iets zo belangrijk. Slachtoffers van seksueel misbruik weten dat: dat na al wat hen overkomen is nog moeten meemaken dat ze niet gehoord worden, niet geloofd. En hoe helend het is er te kunnen over spreken en eindelijk gehoord en begrepen te worden. Luisteren is zo kostbaar voor mensen. Ter voorbereiding van de synode nodigt ook Paus Franciscus heel de Kerk uit, ook de kerk van ons bisdom, om naar elkaar te luisteren en samen te onderscheiden en open te staan voor de werking van Gods Geest met het oog op de toekomst van de Kerk in onze zo veranderde samenleving. Kunnen luisteren, het zal zo belangrijk zijn in het pastoraal dienstwerk dat je nu door handoplegging en gebed ontvangt.

Naast luisteren is liefhebben het tweede werkwoord in het antwoord van Jezus. Ook dat is toch opmerkelijk. Er wordt bijvoorbeeld niet gezegd dat men in God moet geloven, met alles wat dit meebrengt op leerstellig en moreel gebied. Niet dat dit met geloof niets te maken zou hebben. Toch wordt alleen het woord liefhebben gebruikt. Liefhebben, daar komt het op aan: God liefhebben met heel je hart. Het christendom is niet allereerst een leer of een moraal maar een ontmoeting, een relatie. Daarover gaat het ten diepste toe in ons geloof: God die naar ons op zoek is, die een gemeenschap, een kerk, zoekt waar Hij kan spreken en gehoord wordt, waar Hij kan geven en delen en waar men stilaan leert belangrijk te vinden wat Hij belangrijk vindt. Dat is gelovig zijn: leven vanuit die ontmoeting. Het is die ontmoeting en die liefde die mijn leven kan veranderen en mijn hart kan vernieuwen. Ook dat is bepalend geweest voor je vraag naar de zin van het leven, voor je geloofsweg en je roeping. Je stelde je veel vragen. Daarom koos je in de lerarenopleiding voor het vak godsdienst en ging je theologie studeren aan de faculteit. En je ontdekte de rijkdom van het geloof. En vooral dat het antwoord op al je vragen niet lag in het aanvaarden van een hogere macht of 'iets' dat men dan God noemt. Maar dat het antwoord lag in een God die zich persoonlijk tot ons keert en die je kunt ontmoeten van persoon tot persoon. Een God die een hart heeft voor de mens en liefheeft; en daarom ook een God die je mag en kan liefhebben met heel je hart. Het is stilaan de zin van je bestaan en van je roeping geworden.

Beste Kevin, je wordt nu tot diaken gewijd. Je hebt bij het begin van de viering ook je verlangen en belofte uitgesproken om ongehuwd te blijven. Je zult straks ook uitgestrekt ter aarde liggen als teken van je algehele beschikbaarheid en toewijding. Als teken dat je God wil liefhebben met heel je hart, heel je verstand en al je krachten. En dat je ook allen wilt liefhebben voor wie je diaken en later priester zult zijn. Want die twee geboden: God liefhebben met heel je hart en je naaste als jezelf, die twee zijn niet te scheiden. Dat is het wat ik je op deze wijding uitdrukkelijk vraag: zoek altijd God met heel je hart en maak daar tijd voor en vergeet het gebed niet. En heb een groot hart voor de mensen tot wie je gezonden wordt. Want liefhebben, God liefhebben met heel je hart en je evenmens als je zelf: het is de zin van ons bestaan, het is de zin van je roeping.

+ Jozef De Kesel